

AECSCKE

2007. május

BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

4. ÉVF. 4. SZÁM(32)
ára: 30 din

HIT, HITETLENSÉG ÉS KÉTELKEDÉS NEM LEHETNE RENDESEBBEN?

-SUSZTER ÉS KAPTAFÁJA-

-A VÍZ LEFELÉ FOLYIK!-

ESŐRE VÁRVA

MIÉRT MÁS?

MINDEN ÉDESANYÁNAK GRATULÁLUNK ANYÁKNAPJA
ALKALMÁBÓL

1785 májusában, 222 évvel ezelőtt érkeztek az első telepesek ide a Bács-ér völgyébe, Veketity pusztára falut alapítani. Reménnyel, bizalommal felvértezve vándoroltak ide, megélhetést és jövőt biztosítani maguk és családjuk számára. Összetartó kis közösség voltak, ebben a tarka nyelvi, vallási környezetben. Ez az összetartás néha már-már rártartás volt az-az erő amelynek köszönhetően fennmaradt az a kis közösség. Ma megfogyatkozva ugyan, de még mindig itt vagyunk. A világ körülöttünk rohamosan változik. Mi is változunk. Lehet, hogy egy kicsit lassabban, mint Nyugat-Európa, vagy Amerika de az információk, a médiáknak köszönhetően számunkra is elérhetők. Lehetőségünk van a szélessávú Internet használatára, de belátható időn belül sor kerül a kábel tv hálózaton belül az internetes hozzáféréshez. Lehet választani.

Aztán itt lesz a gázvezeték is. Amint a sajtóból értesültünk, még az idén elkezdik a vezeték lefektetését nálunk is. A színháztető könnyű, cserepeslemez borítást kapott, így nem kellett a teljes tetőszerkezetet és mennyezetet kicserélni. Befejezés előtt áll, de, hogy már be is fejeződött a színházterem nézőtéri mennyezetének rendbehozatala. A Kultúrotthon is teljes kapacitással tud működni,

mivel az emeleten levő termek is használhatók. Ha jól láttam, a főutca egy része is energiatakarékos sárga lámpás megvilágítást kapott. Új üzletek is nyíltak, ezáltal bővült a választék. A Fecske előző számában olvashattunk e Helyi Közösség terveiről, de más községbeli politikusok is optimista nyilatkozatokat adtak a Község fejlesztésével kapcsolatban. Ha jól értettem, akkor a nemrég alakult Tartományi Nagyberuházási alap pénzeire számítottak. Az április 26-i csütörtöki Magyar Szó, „Szabadkának jut a legtöbb” című cikke szerint az idén 11 vajdasági község részesül az alap pénzeiből. A cikk szerint az alap első pályázatára 470 igénylés érkezett.

Kishegyes községnek is jut valami, már ebben a fordulóban. Az utcákon itt-ott már láttunk m é r i c s k é l ő embereket. Ők a leendő szennyvíz-levezető rendszer tervével, elkészítéséhez végeztek méréseket. Készülnek tehát a tervek is. A privatizációból eredő bevétel lassan-lassan hozzánk is eljutnak.

Vajdaság 45 községe közül mindössze 3 községből nem é r k e z e t t p á l y á z a t, Újvidékről, Rumárol és Kishegyesről. Remélem, hogy az újságban megjelent információ nem pontatlan. A többi mellett talán a

Mire a Fecske következő száma megjelenik, már biztosan többet tudunk. Addig talán már valamiféle kormány is alakul ebben a zavaros balkáni világban. Addig pedig dolgozunk, mert ha nem dolgozunk, nem is várhatunk semmit.

Sárándi István

V I S S Z A P I L L A N T Ó

ÚJRA K.M.V.
(KÖZÉPISKOLÁSOK MŰVÉSZETI VETÉLKEDŐJE)

Az óbecsei gimnázium Szervezésében 2007.IV.20.-án és 21.-én lezajlott a Középiskolások Művészeti Vetélkedője, közismert néven a KMV 40.-dik döntője.

A vetélkedőn a középiskolás tanulók több kategóriában mérhették össze tudásaikat: műfordítás, néprajz, publicisztika, értékelőpróza, vers- illetve novellaírás. Az előadói művészetek közül jelen volt a vers illetve prózamonddás és a megzenésített vers kategória.

A falubeliek közül kimagasló ered-

ményeket értek el a következő tanulók:

- Lénárd Valentina és Tóth Bálint (Topolya) néprajz kategóriában első helyezést értek el. Munkájuk címe: Meggytermesztés régen és most szülőfalumban, Bácsfeketehegyen

- Fekete Tamás és Bencsik Tímea (Szabadka) második helyezést értek el a megzenésített vers kategóriájában.

- Oroszi Sándor különdíjat kapott ruszinról magyarra való

fordításáért.

A versenyek pénteken és szombaton zajlottak. Szombat este nagyszabású koncert volt az óbecsei People nevű szórakozóhelyen, majd vasárnap délelőtt került sor az ünnepélyes gálára, ahol az elsőhelyezettek felolvashatták, illetve előadhatták munkáikat.

A rendezvény ideje alatt a vidéki versenyzőket az óbecsei gimnázium tanulói látták vendégül.

Lénárd Valentina

VAJDASÁGI REFORMÁTUS ÉRTELMISÉGI FÓRUM

A Vajdasági Református Értelmiségi Fórum április 28.-án 9 órai kezdettel Egyházunk Központi Otthonában megtartotta idei első összejövetelét, melyen a következő kérdésekre próbálkoztak a neves előadók választ adni, mint:

Micsoda az ember? Milyen rejtelmesség lengi körül? Miben áll a keresztyének méltósága? Milyen reménykeltő távlataink vannak? Milyen áldásos tevékenységet fejt ki az Ökumenikus Szeretetszolgálat az EHO?

A nyitó áhítatot Dr. Papp Vilmos budapesti református lelkész tartotta,

majd az elnök Varga János tanár Úr megnyitotta és üdvözölte a jelenlevőket, megemlítette, hogy a fórum áldásos szellemi tevékenységét már öt éve folytatja. Ez után megtartotta előadását, az emberi rejtély—méltóságunk és feladataink témakörben. Közben Kormos Irén egy gyönyörű verssel emelte az összejövetel színvonalát. A kávészünet után Béres Károly az Ökumenikus Szeretetszolgálat igazgatója beszámolót tartott a szeretetszolgálat múltjáról és jelenéről, jelentőségéről. A témák bezárása után zárszó következett, majd az összejövetel

berekesztése.

Az összejövetel vendégeit a Szeretetszolgálat ebédrel megvendégelte.

A következő összejövetelt október 20.-án fogják megtartani.

A VÍZ LEFELE FOLYIK

Nagyon pozitív az a Helyi Közösség törekvése, hogy tegyünk rendbe falunkat. A sok feladat között az egyik legfontosabb a csapadékvíz le és/vagy levezetése a Krivaja patakba.

Kommunális ellenőr járja szorgalmasan a falut, mindenkit figyelmeztet, hogy végezze el kötelességét. A víz, a tócsák, nem csak esztétikus probléma, de vagyunkunkban, házaikban is kárt tehet, és utána ki lesz a „hibás”.

Egypár megjegyzést fűznék (egy részére mások hívták fel a figyelmemet) az eddigi munkákhoz

- Sehol sem látom, hogy a már meglevő átfolyókat is kitisztították volna a főutcán a nemzetközi

út alatt, hogy a (leömlő) víz a falu -

nyugati oldaláról eljusson a barába.

Az árkok széle magasabb, mint a mellettük levő út vagy járda szintje, így a víz nem fog az árkokba folyni, mivel nincs sem lefolyó, átvágás, vagy valami, ami a két szintet összekötné

- Meg kell gátolni a fekáliás eredetű víz kifolyását, mivel az, legtöbbször a szomszédokat, de néha az egész utcát elcsúfítja, lakhatatlanná, elviselhetetlenekké teszik.....

A témát megnyitottuk, várjuk olvasóink hozzászólásait, megjegyzéseit, tanácsait, a terv minél jobb megvalósítása érdekében.

!

AZ IZIDA HÍREI

Telnek a napok, évek a Társulatunk megalakulása óta. Pontosan ötödik születésnapunkat ünnepeltük

március 11-én. Buli helyett MARCIUS című színpadi műsorunkat Kishegyesen mutattuk be, ahol tagjaink megmutatták zenetudásukat és a színjátszó hajlamukat. A műsor nagyon szép, volt és minden szereplője külön említést is érdemelne. Gratulálok a gyerekeknek és fiataljainknak, mert rövid időn belül na-

gyon sokat tanultak, fejlődtek és egyben büszke is vagyok rájuk.. Diplomát ugyan nem kaptak, de jól érezték magukat és nekem ez a legnagyobb eredmény. További sok sikert kívánok a tagjainknak és nevelőiknek.

A működő szakkörök közül a fazekasoknak is eredményes volt a március. A sok szép munka mellett eljutottak Temerinbe, ahol meglátogattak egy működő fazekas műhelyt, majd Beográdban voltak, ahol tagjaink munkáikkal egy kirakodó vásáron vettek részt. Jókedvűen érkeztek meg a lányok, vidámsággal, jókedvel, lelkesedéssel, felszabadultsággal voltak tele mindkét alkalommal, szinte mindenki érezte, hogy szükségük van ilyen pillanatokra. Hálát adok Istennek, hogy sikerült ezeknek a fiataloknak élményeket nyújtani.

A sok szép program mellett, vannak pillanatok amikor egy-egy esemény árnyékot vet a jókedvre. Évek alatt beszélünk a másság elfogadásáról és amikor úgy érezzük, hogy munkák eredményes, az előfeltételek kezdenek eltűnni mindennapjainkból, fel kell ébredni álmódosásainkból. Nem is tudom, hogy kezdjek bele. Hiszen tudom, hogy nem lehet a világot csak jóra-roszra, fekete-fehérre osztani, mégis fáj,

hogyan amikor segítségre, együttérzésre, szeretetre várunk nem

mindíg kapjuk meg. Remélem közben, hogy bennünk emberekben még maradt valami, valami ami bennünk még EL és eljön az a pillanat amikor elfogadjuk egymást olyannak, amilyenek vagyunk és továbbá nem lesznek kétszínű tapasztalataink.

p.j.

SUSZTER ÉS KAPTAFAJA

Színjátszóink újabb sikerei

Lapunk előző számában már Lemlítést tettünk róla, hogy a ME Soma színtársulata részt vett a bánsági Kisoroszon megszervezett Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XII. Találkozóján, de viszont az ott elért eredményről nem sikerült beszámolnunk, mivel a gálaműsorra lapzártá utáni napon került sor.

A színházkedvelő feketicsi közönség, amely évek során megtekint a társulat előadásait folyamatosan nyomon követik a bemutatásra kerülő darabok egyre színvonalasabb szintjén, amely egyfelől a fellépők rutinosságából, valamint a társulat tagjainak összjátékából ered. Ugyanakkor az eredmények elérésében nagy valószínűséggel az is fontos szerepet játszik, hogy a Soma – figyelembe véve a nagyérdemű közönség igényeit, elvárását – főleg vígjátékokat tűz a repertoárjára, annak ellenére hogy a szakemberek véleménye szerint ezt a műfajt aránylag nehéz játszani. Igaz ha visszagon-

dolok a szemlén látott nagykikindai Egység ME Bródy Sándor: A tanítónő című drámájára (Barácus Zoltán rendezésében) becsülettel be kell vallanom az is kemény műfaj. Had ragadjam meg az alkalmat és ajánljam a színházkedvelők

figyelmébe az előbbieken említett darabot, amelyet a kikindaiak hamarosan Bácsfeketehegyen is bemutatnak. Azt is illendőnek tartom hozzácsatolni, hogy a címszerepet

játszó Kökény Gizella, alakításával a szemle legjobb női főszereplő díjat érdemelte ki. Amennyiben már az elismeréseknél tartunk, a Soma sem szűkölködik az idén sem e téren. A hátuk mögött lévő 9 előadás során a közönség minden alkalommal, vastappsal jutalmazta meg őket azért a bő másfélórás önfelédtt kikapcsolódásért. A szakmai zsűri pedig a legjobb férfi mellékszereplőnek járó Nagy István díjat Szabó Lászlónak ítélte oda, míg a társulat a közönségdíjat érdemelte ki.

A lelkes csapat tájolója május folyamán is folytatódik, ellátogatnak Nemesmileticsre, Maradékra, Csékára, Doroszlóra, Kikindára. Szavak helyett inkább beszéljenek a tettek. A társulat idehaza június másodikán mutatja be az Ébredj fel Katám-mat, amelyet a Családi Kör tárgysorsjátékának nyertesei is megtekintenek.

Szukola Béla

ESŐRE VÁRVA

Most, pár nappal május elseje előtt még mindég reménykedem, hogy az ünnep tiszteletére végre megjön az eső és a remény, hogy lesz értelme a munkának, az új vetésbe és az újrakezdésbe vetett bizalomnak. Siralmas a határ, mondják egymásnak a sok rosszat látott és átélt szántóvetők, de végzik a rájuk szabott, évente ismétlődő feladatot, a termőföld szolgálatba állítását hiszen, ha valahol a lelkük mélyén is, mégiscsak bíznak abban, hogy jóra fordulhat még ez az év, ha sikerül elvetni a magot.

Vetünk és bizakodunk. Örülünk a sorjázó vetésnek, aggodalommal keressük, és szomorúan nézzük a száraz földben esőre és feltámadásra váró magvakat. Nézzük az eredménytelen gyomirtózástól, napról – napra gyarapodó zöldellő sorközüket és számolgatunk. Próbáljuk eldönteni, hogy érdemes lesz-e újra vegyszerbe fektetni fogyatkozó tartalékunkat, vagy pedig elővesszük pár napra, vagy hétre a kapát, majd pedig az Úr oltalmára bízunk a vetést és jövőnket.

Nagyon kell szeretnie annak a földet, és igen nagy bizalommal kell viseltetnie a Mindenható jó szándéka iránt annak, aki most, pénzt és fáradtságot nem számítva, úgy dönt, hogy mindent megtesz és feláldoz, hogy esélyt adjon az elvetett magnak, az életre szánt életnek.

Ezekben a nehéz döntésektől terhelt napokban, hetekben nem tudni biztosan, hogy kinek könnyebb az élete. Annak-e aki már sok ilyen tavaszt átélt, és látta, hogy a várva várt esőzésig csak lefelé növekszik a kikelt növény, vagy annak a kezdő gazdálkodónak, aki csak hallomásból tudja, hogy ritkaság az olyan év, amikor mérhetetlen kárt okozott az elmaradt égi áldás.

Most, amikor ily sokan és ennyire várjuk sorsunk jobbra fordulását, könyörtelenül halmozódnak körülöttünk a megválaszolatlan kérdések. Van-e értelme munkánknak és ittlétünknek? Mikorra várható, hogy újra értelme lesz a munkánknak, kitartásunknak és itt maradásunknak. Nagyon sok körülöttünk és bennünk a kérdőjel. Miközben panaszkodunk is ez miatt, nemigen gondolunk arra, hogy éljünk bárhol, a világ leggazdagabb és legszerencsésebb országában is, a kérdőjelek ott is velünk lennének, lehet, hogy megváltozott formában, de követnének bennünket.

Mi a megoldás? Van-e jobb megoldás a bizalomnál és annak a tudatánál, hogy mi, akik itt élünk az őseink által választott szülőföldön, jobb sorsot érdemlünk. Mi lenne, velünk, ha kihalna belőlünk a remény. Mire jutnánk, ha a földműves nem vetné el a magot, vagy nem aratná le a termést. Talán jobb lenne, ha az édesanyák nem vállalnák az anyaságot, a fia-

talok az egymás keresésének és megtalálásának az örömét, a szerelmet és annak a gyümölcsét.

Remélhetünk-e jövőt fajtánknak ezen a tájon, ha kihal bennünk a remény, ha nem bízunk önmagunkban és fiataljainkban?

Mindenkinek magának kell megválaszolnia a kérdéseket, vállalva a mindennapi felelősséget a család fennmaradásáért, az ősök örökségéért és az utódok reménységéért.

Vállaljuk a reménységet! Higgyünk abban, hogy van értelme mindennapi küzdelmünknek. Próbáljunk segíteni egymáson, ha másképp nem tudunk, akkor bár gondolatban. Akarjunk segíteni a mellettünk botladozóknak. Próbáljunk szépen szólni egymáshoz, hiszen jól tudjuk, hogy nekünk is jól esik, ha megérezzük mások tetteiben, vagy gondolatában a jó szándékot.

Bízzunk abban, hogy időben esni fog az eső.

Bízzunk abban, hogy van értelme itt várunk az esőt.

Pál Károly

L É L E K S Z Á R N Y Á N

HIT, HITETLENSÉG ÉS KÉTELKEDÉS

„Monda néki Jézus: Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, akik nem látnak és hisznek.” Jn 20, 29

Naptárilag még mindig a húsvéti ünnepkörben vagyunk, amely tulajdonképpen nem egy eseményből (Jézus feltámadása) áll, hanem egy egész eseménysorból, amely virágvasárnapkal kezdődik és tart egészen a mennybemenetel ünnepéig. A húsvét utáni esemény egyik szereplője Jézus tanítványainak egyike, név szerint Tamás. Mostani írásunk Tamás közismert és jellegzetes bűnével foglalkozik, az ő felidézett alakjának tükrében hadd essék szó rólunk, főleg azért, mert mi leginkább Tamáshoz hasonlítottunk. A mi bűnünk tulajdonképpen az ő kételkedése.

Mi volt Tamás hitetlenkedésének és kételkedésének az alapja? A feltámadás napjának estéjén együtt voltak a tanítványok. Ketten hiányoztak az egyik Júdás, aki már nem volt az élők sorában, a másik, pedig Tamás. Ezen az estén eljött Jézus, megállt középen és megmutatta a tanítványoknak a kezeit és az oldalát. Amikor ezek z örvendező tanítványok találkoztak Tamással, örvendezve mondták neki: Láttuk az Urat. Tamás azonban nem hitt tanítványtársainak, kételkedett az Úr feltámadásában. Ha nem látom az ő kezein a szegek helyét és be nem bocsátom az ujjaimat a szegek helyébe és az én kezeimet be nem bocsátom az ő oldalába, semmiképpen el nem hiszem – hangzott Tamás nagyon kemény válasza.

Láthatjuk, hogy Tamás személye, a hithez való viszonya mennyire hasonlít a mai emberéhez. Neki érzéki bizonyítékokra volt szüksége. Csak azt hitte el, amit saját szemeivel meglátott. Igazi hozzánk hasonló érzéki ember, aki csak azt tartja valóságnak, aminek létezéséről személy szerint és érzéki módon győződik meg. Jézus Krisztus annyira szerette Tamást, hogy még az általa kívánt bizonyítékot is megadta neki. Nyolc nap múlva ismét együtt vannak a tanítványok, Tamás is közöttük van. Az Úr ismét megjelenik közöttük.

Egyenesen Tamás felé tart és megszólítja őt: Hozd ide a te ujjadat, és nézd meg az én kezeimet; és hozd ide kezedet, és bocsásd az én oldalamba, és ne légy hitetlen, hanem hívő. Tamás nem élt ezzel a lehetőséggel. Megszégyenülve, kipi-rult arccal csak ennyit mondott: Én Uram és én Istenem! Ebben a pár szóban benne volt minden szégyene, bűnbánata, hite és öröme. Talán soha senki nem mondta ezeket a szavakat olyan mély átérzéssel, mint a bűnbánó és megbizonyosodó Tamás. Az Úr nem dorgálta meg a hitetlenkedő, kételkedő tanítványt. Csak minősítette és értékelte Tamás magatartását: Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, akik nem látnak és hisznek.

Mi mai keresztyének a Krisztus feltámadása felőli bizonyosság tekintetében ugyanolyan helyzetben vagyunk, mint Tamás. Nem lehattunk jelen első megjelenésekor, hogy saját szemünkkel győződjünk meg arról, hogy Krisztus sebekkel borított valóságos testében támadott fel. Részünkre sincs a feltámadás felől más bizonyosság, mint az apostolok örömteli vallomása: Láttuk az Urat! Erre a szóra nekünk éppen úgy kell hinnünk Krisztus feltámadásának valóságát, mint ahogy Tamásnak el kellett volna hinnie.

A mai keresztyén ember, éppen úgy, mint Tamás, megveti a Krisztus feltámadásáról szóló igehirdetés és hitvallás bizonyágtételét, érzéki jeleket keres. Tamás nyolc nap múlva megtalálta a Krisztus feltámadásának érzéki bizonyosságát, mi azonban, mivel az Úr valóságos teste már a mennyben van, csak halálunk vagy a világ vége után láthatjuk őt meg úgy, amint van. Addig az időig, ha Krisztus feltámadása felől bizonyosak akarunk lenni, kizárólag az egyház szóbeli igehirdetésére vagyunk utalva.

Krisztus feltámadásának mai bizonyítéka a róla szóló egyházi beszéd és hitvallás. Ha az apostoloknak minden szavát elhisszük, akkor nincs jogunk kételkedni afelől, hogy a Krisztus feltámadásáról nem mon-

danak igazat. Mi érzéki bizonyítékot csak az örökkévalóságban nyerhetünk, amikor szemtől szemben látjuk az Urat, de nekünk éppen azelőtt, még ebben az életben van szükségünk a Krisztus feltámadása felőli bizonyosságra. Ezt a bizonyosságot nem kereshetjük az egyházon kívül, és az egyházban sem kereshetjük másban, mint az igehirdetésben. Pál apostol az mondja, hogy a hit hallásból van, a hallás, pedig Isten Igéje által. A feltámadásban való hit csakis a feltámadásról szóló igehirdetés alapján támadhat bennünk, mint ahogy ennek a hitnek az apostolok szavára minden kételkedés nélkül Tamásban is fel kellett volna ébrednie.

Nem egészen helyes Tamást „hitetlen Tamás”-ként jellemeznünk. Esetében nem beszélhetünk abszolút hitetlenségről, talán helyesebb a kételkedő jelzőt használnunk. Ha nehezen is, de Tamás mégis eljutott a célhoz. Egyértelműen boldogságot jelent a keresztyén ember számára, ha nem kételkedik kedvesei és saját maga feltámadásában és az örök életben. Igaza van Krisztusnak, amikor ezt mondja: boldogok, akik nem látnak és hisznek. Boldogtalanok azok, akik a feltámadásról és az örök életéről érzéki bizonyosságot keresve, azt haláluk előtt soha meg nem találhatják.

Krisztus azért tett egyháza tagjaivá és azért szólja hozzánk szent Igéjét, hogy nekünk már most alkalmat adjon a feltámadásról való megbizonyosodásra, hogy ez által mi már most boldogok lehessünk. Ő azt akarja, hogy ne az örökkévalóságban valóságos testének láttára hagyja el ajkunkat a vallomás: Én Uram és én Istenem – hanem már most teljék meg a szívünk az Ő feltámadása feletti örömmel és az apostollokkal együtt mi is el tudjuk mondani: Láttuk az Urat!

Orosz Attila
ref. lelkipásztor

M A N A P S Á G

NEM LEHETNE RENDESEBBEN?

A hogy az ember
Akorosodik, mind többet
jár a temetőbe. Nem csak az
ittenikbe, hanem, néha a
vidékiekbe is, mivel az
ottani ismerőseinknek, barátainak és rokonainak is
lerójuk végtisztességünket.
Elmerengve a temetések
után, az életről, elmúlásról,
a búcsúztatásról, magáról a
temetésről, temetőről, meg-
fogott egy furcsa érzés, mi
nem stimmel itt minálunk?
A halottasház szép egy-
szerű, az utolsó búcsúztató
kilátás a falura egyszerűen
megható. A búcsúztatás
lelkészeinktől, sokszor
szebb, emberibb, vigasz-
talóbb, mint máshol, hát akkor hol a
hiba?

Máshol a temetésen résztvevő sze-

mélyzetnek, a sírásóknak, van
tisztességes, az alkalomhoz illő
egyenruhájuk, minden alkalomra
kipucolt cipőjük, tiszteletük a halot-
tnak, hozzátartozók-
nak, kegyelettel végzik
a munkájukat...

Mi hiányzik nálunk?

Egy sötét (fekete,
sötétkék, v. sötét-
szürke) vitézkötéses
egyenruha, fehér ing
(ha nem akarnak
nyakkendőt, kihajtós,
„petőfis” gallérral)
egyforma fejfedő,
kipucolt fekete cipő
(nem kínai, sport, v.
gumitalpú), a máshol

divatos (fehér)kesz-
tyűtől pillanatnyilag
el is tekinthetünk.

A kegyelet virágait,
ne csak úgy hánya-
veti módon szedjék
össze, vagy tegyék a
sírra. Mellékesen, ha
van valami
nehézségük, ne
hangosan tárgyalják
meg, Uram bocsá’
ne káromkodjanak.
A szakadt, flekkes,
piszkos kék
munkásköpeny a
sáros csizma, a
különböző (nem
éppen oda illő)
fejfedők minősége

és tisztasága miatt, vendégektől feltett
kérdésekre nem mindig lehet a pénz
hiányával kibúvókat keresni.

Az igaz, hogy a megboldogultak nem
reklamálnak, de a fájó szívű búcsú-
ztató egybegyűltek is megérdemelnek
valamilyen tiszteletet. Vagy nem?

!

Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy ismét módjukban áll apróhirdetéseiket ingyenesen meg-
jelentetni a Fecskében. Szóval, ha eladnának valamit, netán megvételre keresnek valamit, esetleg
csak a figyelmet szeretnék felhívni valamire, a megfogalmazott szöveget az elérhetőségükkel feltün-
tetve dobják be a "Fecske" postaládájába a Teleház bejáratánál!

a szerk.

FIGYELEM!

FIGYELEM!

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

LESZÜNK, VAGY NEM ESZÜNK?

...Shakespeare után szabadon, mivel a sorsunk mai állása nagyon hamleties. Gondolkodva, mit is írjak, borzasztóbbnál borzasztóbb témák zsongtak a fejembe. Akárhonnan is nézzük a dolgok állását a régen várt javulás helyett, mindenfelé csak a romlás, életünk kilátástalansága látszik. De ha más, vagyis az egyszeri cigány szemszögéből nézzük a dolgot, akkor lehet, hogy indul a krízisből l a kivezető út, vagyis akkor lesz, jó, ha már nagyon rossz volt.

Az alkotmány meghozatala, pontosabban a választások óta ún. technikai kormány vezeti szerencsétlen országunkat, minek hatását legjobban a sertésenyésztők érzik, mivel a nagy állami beavatkozás után az élőállat ára még lejjebb zuhant. A zavarosban halászó gazdasági tényezők, a demokráciára, szabadpiacgazdálkodásra hivatkozva devalvációért (inflációért) kiabálnak, hogy a nép utolsó csepp véréből is gazdagságukat növeljék. Ami nekünk az egyszerű túlélés, az nekük csak sport.

A gazdaság beindítása, a külföldi (de nem hazai off-shor) beruházók ide

vonzása helyett a már Milošević idejében elvesztett Kosovoval bíbelődnek, nem tanulva más bajából (Trianon is Ramboué is Párizs

külvárosa). Miniszteri bársonyszékek elosztásával vannak lázasan elfoglalva, kinek mi jut, pedig mindenhova becsületes, szorgalmas, okos és külföldön is szalonképes szakemberre lenne szükség.

Középkori dogmatikus jogokra hivatkozva akarnak irányítani bennünket, de akkor kötelességük lenne biztosítani normális megélhetésünket, és mi nem törődnénk, avval, hogy mi van a nagy politikában, mert békében dolgoznánk, élnénk kis életünket, ahogy őseink is tették. Túl nehéz dolog a demokrácia meg a liberalizmus, főleg, ha az anarchiát takarja.

Ez itt és most így van, de akármerre tekintgetek, máshol sem jobb a nép helyzete. Tanuljunk (főleg a fiatalok), mert nekik a tudásukkal, biztosan jobb lesz.

BIRO Csaba

ELINDULT A „FECSKE” LEGSZEBB BABÁJA VERSENY!

Ha úgy gondolja, hogy az Ön gyermeke, unokája a legszebb, küldje be a kicsi fotóját és mi azt megjelentetjük, és olvasóink szavazással dönthetik el ki lesz a győztes. A legszebb baba értékes ajándékot kap.

A beküldés feltételei:

0 és 5 év közötti gyerekek fényképét várjuk
A képeket zárt borítékban, névvel, címmel ellátva a Fecske postaládájába dobhatják, vagy elküldhetik a Fecske e-mail címére: mefeketics@stcable.co.yu
A kép mellett kérjük tüntessék fel a gyermek nevét és életkorát.

A szavazás feltételei a következők:

Szavazni az újságban megjelenő szelvényekkel lehet, amelyik baba a legtöbb szavazatot kapja, az nyer.

A szelvények nincsenek megszámozva, tehát egy hónapban egy ember többet is beküldhet.

A szavazók között ajándéksomagot sorsolunk ki.

A nyerteseket (babát és a szavazót) telefonon vagy levélben értesítjük.

szerk.

KERTI TÖRPE

KLÍVIA- *Clivia miniata*

Tíz-húsz piros vagy narancssárga virágot hoz tavasszal. Ezek a virágok a hosszú, szalag alakú levelek rozettájából kinyúló magas tőkocsány csúcsán helyezkednek el. Az egész növény mérgező. Nevelése sok odafigyelést igényel. A tágas szobák növénye. A klívia, élő növény nagyobb figyelmet érdemel a kiskertekben. Március végétől kezd a virágzást, és ez az időszak sokáig tart. A virágzás után kevesebb vizet és tápoldatot igényel. Ha a növény le-

veleinek csúcsa elkezd sárgulni, akkor az már a télre való felkészülést jelenti. Téli pihenőjén fűtetlen helyiségben tartsuk, tápanyag nélkül, éppen csak annyi vízzel, hogy ki ne száradjon. Fényigény szempontjából világos helyre rakjuk, közvetlen napfény nélkül. Hűvös vagy átlagos helyen tartsuk, télen az optimális hőmérséklet számára 6-10° C. Ha megfelelőek a körülmények számára, akkor már februártól

virágzást. Tavasztól őszig mérsékelten öntözzük, késő ősztől kora tavaszig pedig, amíg a tőkocsány 10-15 cm hosszú nem lesz, csak ritkán. Páratartalmat szereti a száraz levegőt, de időnként törölgessük le a leveleket nedves szivaccsal, kivéve nyugalmi időszakban. Ha nem találjuk el pontosan igényeit, akkor elmarad a

virágzás. A magas páratartalmú, alacsony hőmérsékletű helyiségeket és a rendszertelen öntözést kerüljük, mert ezek levélhulláshoz vezethetnek. Gyakori kártevője a gyapjastetű, amely ellen lemosással védekezhetünk.

Z. Tatjana

MIÉRT MÁS?

Amikor Amerikát gyarmatosították az angolok, irtották az indiánokat, annak ellenére, hogy Amerika az indiánoké volt. Ma már rengeteg pénzt fizetnek a szülőknek, ha szintiszta indián születik. Ez is bizonyítja, hogy fordul a kocka.

Rengeteg helyen különböztetik meg az embereket bőrszín, vallás vagy valamilyen más szempontból. Viszont

az már tényleg túlzás, hogy valakit azért nézzünk, le vagy közönségsünk ki, mert rokkant, vagy szellemileg fogyatékos. Túlzás, mégis nagyon sűrűn előfordul.

Nem hiszem, hogy bárkit is úgy neveltek volna, hogy az olyan nem közénk való. Úgy gondolom, hogy sokaknak ez

jut először az eszébe: „De ha segítek neki, vagy beszélgetek vele, mit szólnak a többiek?”. Ez már eleve benne van mindenkiben. Mi lenne, ha egyszer nem azt vennénk figyelembe, hogy mások mit gondolnak, hanem azt tennénk, amit a szívünk diktál. Gondoljunk bele, milyen lenne a helyükben lenni,

vagy, hogy esne nekünk, ha egy számkra kedves személlyel viselkednénk így?!

Kasza Nikoletta

"MÉHECSKE - ZZZZ"

A FÉSZEK BŐVÍTÉSE

A jól ellátott családok fejlődését a kedvezőtlen időjárás sem veti vissza végzetesen. Ilyen években is eljön, ha késve is, az a nap, amikor a méhcsaládok népessége növekedni kezd. Az ezzel kezdődő időszakban a méhésznek újabb fontos teendője van: a fészek szükség szerinti bővítése. Ennek célja, hogy az anyának mindig legyen elegendő helye petezésre. Ezzel nem csupán a fejlődés megtorpanását előzzük meg, hanem a rajzási ösztön felébredését is késleltetjük. Ha szűkített fészekben teleltetünk, akkor a rendszeres bővítés elkerülhetetlen. Ám akkor is hasznos, ha a fészket ősszel nem szűkítettük.

A bővítés ideje akkor érkezett el, amikor a méhek a fészek valamennyi lépjét sűrűn takarják, és a két szélső kivételével mindegyikben nagy kiterjedésű fiasítás van. Vagyis az anya a fiasítás terjedelmét alig vagy egyáltalán nem növelheti. Ilyenkor nagyon fontos, hogy a további petezésre helyet teremtsünk. Ebben az időszakban a méhcsaládok hetenkénti megsemmisülése kíváncsú. A látottak alapján kell eldöntenünk, hogy szükség van-e már a fészek bővítésére, vagy sem. Ha úgy látjuk, hogy a család a következő szemléig már megszorulna, az anya nem találna elég helyet a petezésre, akkor már csupán azt kell eldöntenünk, hány lép beadása szükséges, illetve indokolt. Az olyan családoknak, amelyek még nem takarják zsúfoltan a fészek valamennyi lépjét, de a fészekben már nincs szabad hely az anya számára, egy lép adunk. Azoknak a családoknak, amelyekben a méhek már a fészek összes lépjeit takarják, sőt esetleg már a válaszfalon túlra vagy a keretek fölötti kaptárrészbe (menekülőterbe) is kihúzódtak, két lép adhatunk. Az olyan családok, amelyek nem takarják a fészek valamennyi lépjét, vagy ha takarják is, az anyának bőségesen van helye petezésre, nem kapnak bővítést. Jegyezzük jól meg: nem a fiasításos lépek számának, hanem a fiasítás terjedelmének, mennyiségének a növelése a fontos.

A bővítésre szánt lépét ilyenkor mindig a fészek szélére, a szélső fiasításos és a mellette levő mézes-virágporos lép közé tesszük. Szokás az üres lépeket a fiasításosak közé helyezni, vagyis a fiasítást

megtűzdelni. Ez ilyenkor még kockázatos. Számolnunk kell azzal, hogy még április második felében, kivételesen később is jöhet erős lehűlés. Ilyen esetekben a fészek egységes tömbjének megbontása, a fiasításos lépek erőszakos széthúzása káros lehet. Ha a család a hideg miatt erősebben húzódik, akkor a fiasítás egy része takaratlan marad: megfázik, elpusztul. Ha a bővítés idejét jól választottuk meg, akkor az anya a fészek szélére helyezett lépeket rövid idő alatt bepetézi. Ezzel a módszerrel nagyobb bajt még akkor sem okozunk, ha a bővítés kissé korai volt. Ha az anya már a fészek szélső, takaró lépjeire is kiterjesztette a petézést, akkor a bővítéssel elkéstünk. Nem feltétlenül áll ez fenn akkor, ha az anya heresejtek bepetézése céljából lépte túl a fiasítás tömbjének határát. Ha két család tel el egymás mellett egy kaptárban, akkor a választónál levő - tehát szélső - lép bepetézése természetes.

A félkeretes rakodóban a termelő családok két fiókban telelnek. Ha mindkét fiókban vagy csak az alsóban van fiasítás, akkor minden beavatkozás szükségtelen. A fejlődés a méhésztől segítsége nélkül is zavartalan. Ha viszont csak a felső fiókban van fiasítás, akkor annak 7-8 lépére való kiterjedésekor a fiókokat meg kell cserélni. Az egy fiókban telelő gyenge családokra akkor kell második fiókot feltenni, amikor a méhek már az összes lépüket takarják, és 7-8 lépben van fiasításuk.

A méhcsaládok a bővítésre nem reagálnak azonosan. Lesznek olyanok, amelyeknél egy hét múlva mindkét beadott lépben fiasítást találunk. Másoknál egyikbe sem petézett még az anya. Ezért minden alkalommal egyenként kell elbírálni, hogy szükséges-e bővítés vagy nem.

ÉPÍTETÉS

Amikor a méhek már nemcsak virágport, hanem nektárt is gyűjtenek, és jelentkezik az építési ösztönük, akkor a fészket műléppel is bővíthetjük. Az építési hajlamot az árulja el, hogy a méhek a megrongálódott lépüket kezdik javíttatni, viaszpikkelyeket szórnak el, hidakat építenek a keretek felső lécei, illetve a rakodókban a két keretsor közötti résekbe, zugépítményt húznak. Az ilyen hangulatban

levő családok a beadott műlépet azonnal munkába veszik. Az anya gyakran meg sem várja a sejtek teljes kihúzását, alig épültek ki félig, máris bepetézi őket. A fészek mindkét oldalára egyszerre ne tegyünk műlépet. Ez kedvezőtlen időjárás esetén gátolja a fészek újabb lépekre való kiterjedését.

A félkeretes rakodóban akkor adjunk a családnak műlépet, amikor már mind a két fiók megtelt méhekkel. A bővítésre szánt új fiókba a két alsóból 2-4 kiépített, fiasítás nélküli lépét teszünk át. Helyükre műlépet adunk. Az alulról kivett lépüket a 3. fiók oldalainál (1-1) és annak közepén (2) helyezzük el. Ha az alsó fiókhoz nem akarunk nyúlni, akkor csak a felsőből tesszük át a két szélső lépét a harmadik fiók közepébe. A többi helyet mindkét esetben műléppel töltjük ki.

A fűz, a gyümölcs virágzása idején már építtethetünk mérsékelt herelépét is. Legegyszerűbb módja, hogy egy keret felső harmadába nem teszünk műlépet. Alacsony keretes kaptárba egy keretet műlép nélkül adunk be. Ne feledjük, hogy a méhcsalád herenevelési ösztönét nem fojthatjuk el. Csupán szabályoznunk kell azt. Módot adhatunk a méheknek herelép építésére építtetőkeretben is. Az építtetőkeretet használhatjuk atkaírtásra is, oly módon, hogy a befedett herefiasítást megsemmisítjük!

Általánosan használt kaptáraink fészekrésze 10-12 lépés (18-20 fél-lépés). Amikor a méhcsalád már ennyi lépét teljesen takar, akkor az oldalszűkítőket kivehetjük, illetve az anyarácsos választót megnyithatjuk. Rakodókaptárakban ez azt jelenti, hogy megnyitjuk, illetve felhelyezzük a második, alacsony keretes kaptárban a harmadik fiókot. Ekkortól általában már nem kockázatos a fészek egységének műléppel való megszakítása. A mézkamra megnyitásával késlekedni nem szabad, mert a fészekben megszoruló családokban könnyen felébred a rajzási láz.

„Használja a mézet, mint táplálékot, hogy később ne keresse, mint orvosságot”

Török & Roby

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

BIRKOZÓK

Április második felében kis birkózóink két versenyen is megmérettettek. Kanizsán tartották meg 15.-én, vasárnap, a pionírok és idősebb pionírok tartományi versenyét, ami felér az országos versennyel, mivel Szabadkán, Kanizsán, Zentán, Zomborban, Nagybescskereken... , tehát itt Vajdaságban volt és van az országos birkózás fellelővára. A fiatalabbak csoportjában a szabadkai Spartak nyerte a csapatbajnokságot, amit a mi versenyzőinknek is köszönhetnek, mivel, mint már említettük, versenyzőink hivatalos mérkőzéseken a Spartak színeiben lépnek fel, mindig eredményesen. A nyert serleget hazahoztuk.

Érmet nyertek:

Aranyat: Török Tamás

Ezüstöt: Fehér Alen, Kuntics Flórián, Sáros Richárd

Bronzot: Benedek Balázs

Szombaton, 21.-én, Szabadkán a Spartak Nemzetközi Pionír Versenyén léptek szőnyegre újból versenyzőink, hol magyarországi és hazai sporttársakkal mérték össze

erejüket, tudásukat. 170 versenyző mérlegelt. A versenyt a Spartak nyerte meg.

Érmet nyertek:

Aranyat: Fehér Áron Sáros Richárd

Ezüstöt: Fehér Alen, Kuntics Lehel, Garai Balázs

Bronzot: Benedek Balázs, Papp Marcel, Tót András

Tudjuk, hogy a kis csapat, csak másfél éve edz, de ilyen lelkesedéssel, szorgalommal, és a versenyeken szerzendő tapasztalatokkal, még sok dicsőséget fog hozni közönségüknek, falunknak.

KÉZILABDA

A DEJAN-PEKO pionírlányok kézilabdacsapat elkezdte idei versenyzését. A 1993-ban születettek vajdasági versenyén 16 csapat versenyez 3 csoportban. Mieink a Kać, Maxi Sport-Nova Pazova, Ravangrad-Sombor és Temerin csapatával vannak egy csoportban.

Az eddigi 4 fordulóban 7 ponttal az első helyen állnak.

Iskolánk leánycsapata (VI, VII, VIII o.) április 26.-án körzeti versenyen vett részt. Helyezésétől függetlenül részt fog venni a köztársági versenyen, mivel Ők lesznek a házigazdák.

**ISKOLÁNK SPORTCSARNOKÁBAN LESZ MEGRENDEZVE
AZ IDEI KÖZTÁRSASÁGI PIONÍR NŐI KÉZILABDAVERSENY**

MÁJUS 18, 19 ÉS 20.-ÁN

SZERETETTEL VÁRJÁK MINDEN OLVASÓNKAT.

HAJRÁ LÁNYOK! HAJRÁ!

Történelmi garázs

A Hewlett-Packard Co.

A két főiskolai jó barát, Bill Hewlett és Dave Packard 1939-ben, az iskolából kikerülve úgy döntött, közösen alapítja meg azt az elektronikai céget, amit az egyszerűség kedvéért Hewlett-Packardnak neveztek el. Megvásároltak egy

i n v e n t

garázst és az ahhoz tartozó házat 1,7 millió dollárért. William Hewlett és David Packard 500 dollár kölcsön-pénzből indította be közös vállalkozását a ház garázsában, melyet Packard feleségével bérelt. A cég eleinte elektromos teszt berendezéseket gyártott. A cég első terméke a Palo Alto-i garázsban készült audio oszcillátor - egy hangmérnökök által használt elektromos mérőműszer. A HP első ügyfeleinek egyike a Walt Disney Studios volt - nyolc oszcillátort vásárolt a "Fantasia" filmhez készült innovatív audiorendszer fejlesztéséhez és teszteléséhez. A garázs nem csupán a Hewlett-Packard szülőhelye, hanem az egész Szilikon-völgyé. Az üzlet akkor lendült fel igazán, amikor a világ a háborús készülődés lázában égett: ugyanis a II. világháború alatt az amerikai kormánynak hirtelen óriási mennyiségű elektronikai eszközre lett szüksége, így a HP is nagyobb megrendeléseket tudhatott magáénak. A húszéves fennállást már globális cégeként ünneplik: 1959-ben felépül egy gyár a nyugat-németországi Böblingenben, és az európai marketingfeladatok koordinálására Genfben is létrehoznak egy szervezetet. Erről a két bázisról nő ki később és terjeszkedik a cég a kontinensen. Bár manapság a Hewlett-Packard a magánfelhasználók körében elsősorban

nyomtatóiról ismert, a termékpalletta kezdetben főleg tesztelésre és mérésre szolgáló műszerekből állt. Ezeket kötötte később össze az első számítógép a '60-as években. Az 1980-as évekre a vállalat világszerte meghatározó informatikai céggé vált, még hozzá folyamatos újításainak köszönhetően. A titok abban rejlett, hogy a vállalat az új termékekben sikeresen társította a mérőeszközöket, a számítertechnológiát, valamint a kommunikációt. Az alapelvekhez a '90-es években porondra lépő új vezérigazgató, Carly Fiorina is tartja magát, egyúttal azonban új irányokat is kijelöl a cég számára, hogy biztosítsa annak vezető pozícióját a 21.

században is. 2002. május 7-én pedig létrejön a történelem legnagyobb technológiai összeolvadása a HP és a Compaq egyesülésével. A HP és Compaq Computer Corporation egyesülésével 178 országban lett képviselt, 40 pénznemben és 10 nyelven kereskedő, 140 000 alkalmazottat foglalkoztató dinamikus, erős csapatot kovácsolt.

A Compaq-kal való egyesülés óta a cég jelmondata: egy meg egy az több mint kettő. Az egyesülés utáni HP összes eredménye meghaladta a két különálló cég egy évvel korábbi eredményeinek összegét.

Takács Dénes

Hewlett és Packard a garázs előtt

X IRODALOM KULTÚRA SZÍNHÁZ

ÁPRILISI TÖRTÉNESEK

Március 31-én Bácsfeketehegyen megszervezte meg a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete a XVII. "Anyám fekete rózsá" magyar nyelvű nemzetközi vers- és prózamondó találkozó vajdasági elődöntőjét. Az édesanyák tiszteletére meghirdetett versenyre 37-en neveztek be gyermek, ifjúsági és felnőtt kategóriában. Az énekelt vers kategóriában egy nevezés érkezett. A jelentkezők három kortárs verssel vagy prózával készültek, illetve magyar népköltészeti alkotással. A választott produkciók meghallgatása után a neves magyarországi művészekből álló zsűri értékelő beszédében kiemelte, hogy egy élményszerű délelőttben lehetett részük; külön kihangsúlyozták, hogy öröm volt hallgatni a felépőket, az itteni versmondók tudnak még szépen beszélni. A vajdasági találkozó színvonalát bizonyítja, hogy a jelentkezők 45 százalékát - 15 versenyzőt juttattak tovább a májusi magyarországi döntőre, ezek közül a továbbjutó bácsfeketehegyiek: gyermek kategóriában Szombati Dorottya és Szarka Ákos, ifjúsági kategóriában Kasza Zsanett, Simonyi Lili és Lénárd Valentina, felnőtt kategóriában Csanak Andrea; énekelt vers kategóriában pedig Bencsik Tímea - Fekete Tamás.

Sikeresen szerepeltek a versmondóink rangos magyarországi versmondó versenyek döntőin. Az

április 5-7 között Tatabányán megtartott VIII. Országos József Attila vers-, énekelt vers és prózamondó verseny döntőjén Fekete Ágnes 4. helyen, Pál Ágnes 5. helyen, a topolyai Hajvert Ákos 7. helyen végzett, így mindhárman értékes különdíjjal térhettek haza. Az április 13-15 között Nagykállón megrendezett VIII. „Ratkó József” Országos vers- és prózamondó-

versenyre is hárman jutottak tovább a vajdasági elődöntőről, Farkas Hajnalka első díjas lett.

Érdekeséggé vált megemlítem, hogy zsűritag volt Cipő-a Republic éneke is!

A Magyar Versmondók Egyesülete fenntartásának 5. évfordulóján, a Versmondó folyóirat 15 éves jubileumán és a Versrádió 1 éves születésnapján április 11-én, a Költészet Napján Budapesten jubileumi GálaEstet rendezett.

Közreműködtek a Magyar Versmondó Egyesület művészei, színészek, előadóművészek, költők, versmondók. Átadták a Versmondók, a Ki viszi át a szerelmet díjakat és a Magiszter Versmondó címet. A 2006-os évben végzett versmondó előadói tevékenységéért díjat vehetett át: Farkas Hajnalka, Fekete Ágnes, Kasza Zsanett, Pál Ágnes és Simonyi Lili. Kerekity Olga -több versmondónk felkészítője- pedig a Magyar Versmondók Egyesületének Örökös Tagja lett.

Április 14-én a Vajdasági Magyar Versmondó Egyesület szervezésében a költészet napja alkalmából Nyisd föl a versek héját! címmel a székesfehérvári F. Döry Magdolna Radnóti-díjas versmondó felolvasóestet tartott kortárs költők verseiből a Kultúrotthonban. Elhangzottak József Attila, Takács Imre, Faludy György, Bella István, Nagy Gáspár, Zsille Gábor, Réfi János, Serfőző Simon, Szokoly Tamás, Farkas András, Neményi László, László Zsolt, Tari István és más költők versei.

Májusi előzetes:

Május 11-én Zorán koncert lesz Kishegyesen a Hegyalja utcában a Dombos Fest szervezésében. A belépőjegy elővételben a Dombos tévé előfizetőinek 400 dinár, helyszínen 800.

Borka

T R E N D I

Haj-korona

Manapság már a haj állásából, színéből is divatot kreálnak az emberek. Végül is ez nem újdonság, hisz minden évszázadnak, évek megvan az új, trendi frizurája. Úgy a nőknél, mint a férfiaknál.

Bár élettani szerepe nincs, a haj megmutatja lelkünk és egészségünk állapotát. Nem mindegy, hogy milyen hajkefét, készítményeket használunk, hogyan szárítjuk, milyen egyéb hatásoknak tesszük ki koronánkat. Ez még inkább igaz abban az esetben, ha rendszeresen időt szakítunk a sportolásra is. Ráadásul a napsütés, a vízparti üdülések, vacsora egy füstös étteremben vagy akár egy hosszabb séta a szabadban, további kihívások elé állít minket

A hajviseletet már a legrégebbi népek is természetes dísznek tekintették, és gyakran a hajuk szerint lehetett őket egymástól megkülönböztetni. A régi egyiptomiak teljesen lenyírták hajukat. Az előkelők parókát viseltek; az Asszír királyok és előkelők farkocskba fonták a haját. A régi zsidóknál a haj dísz volt. Egy zsidó nőnek nem volt nagyobb megalázás, mint hajának levágása és a haj lenyírása, és ez volt a rabszolgaság jele is. A görögök a hőskorban hosszú haját viseltek, csak a gyász alkalmával nyírták le, és tiszteleti ajándékkul halott barátjuk kezébe tették. Az Athéniek nem nyírták a hajukat. A tarkójukon egy szalaggal összekötve és egy tűvel átszúrva viselték. Ez a viselet volt divatos a peloponneszusi háború koráig. Épp úgy, mint a perzsa és karthágói, úgy a görög nők, és férfiak is viseltek már vendéghaját. A spártaiak gyermekko-

rukban rövid, de férfikorukban hosszú haját viseltek. A lányoknak is már menyasszonykorukban rövidre vágva kellett hajukat viselniük. A rómaiak is természetes állapotában viselték a haját, csak Kr. e. a III. sz.-ban lett divat annak bodorítása, nyírása és illatosítása. Az illatosításon kívül később megjelent az a szokás is, hogy a haj fényesítése céljából, befestették és aranyporral hintették be azt. A germánoknál különösen a férfiak

sasági nőket. Az Európán kívüli népeknél a hajviselet, már kevésbé változatos. Az arab nők számtalan kis fűrtbe fonták hajukat és aranszállakkal, gyöngyökkel stb. díszítik. A japán és kínai nők fejük közepére fésülik.

A haj olyan, mint a növény. Ahogy a növényekre igaz, hogy minél többet törődnek velük, annál szebbek lesznek, úgy igaz ez a hajra is. Lehet hosszú, rövid, egyenes vagy hullámos, a lényeg a rendszeres törődés. A legfontosabb a problémák megelőzése. Oda kell figyelni a samponok, balzsamok, hajfestékek és a további készítmények kiválasztására. A haj, amelynek 10%-a víz, elvesztheti nedvességtartalmát, töredezetté válhat, könnyebben fertőződhet, és betegségek alakulhatnak ki, mint hajhullás. Sok ember sajnos még most is úgy gondolja, akkor nő igazán a haja, ha nem vágatja. Ez nem igaz! Egy haját minél többször vágunk, annál gyorsabban nő és egészségesebb lesz, mert a hajnak szüksége van felfrissülésre. A divat- és a hajszínek mindig összhangban vannak, de ezt nem kell mindenkinek követnie. Akkor érdemes, ha az adott hajviselet valóban jól áll az illetőnek és illik az egyéniségéhez. Egy haj akkor is lehet szép, egészséges, ápolat, ha nem a trend szerint van vágva és szárítva.

A frizurában nincsenek határok.

Fekete Tímea

viseltek nagy gondját hajuknak. A frankoknál eleinte a királyi hercegeknek, később a nemeseknek is előjoguk volt a hosszú haj viselésére. Ha egy királyt megfosztottak trónjától, haját is lenyírták. A középkorban a legkülönbözőbb hajviseletek voltak divatosak. Még I. Ferenc korában is Franciaországban, az udvarnál a hosszú haj volt a divatos. I. Ferenc azonban, aki szerette mutogatni fején kapott sebet, az olasz és svájci divatmintára, amely azután mindenütt elterjedt. A nők hajdíszje a divat szerint változott. A királysággal és arisztokráciával együtt Franciaországban a fodrászt is megbuktatta a forradalom, mely nem sokára a rövid hajviseletet segítette győzelemre. A nők még hajuk viselésében is utánozták a római köztár-

F E C S K E T O L L

VÁNDOR SZEKERE

Felülnék a vándor szekere,
mely az országúton halad dőcögve.
Oldalán egy régi viharlámpa
rejt az idő szellemét mint Aladdin lámpája.

Homályos, poros üvege mélyén szunnyadó, elfelejtett meséjén bóbiskol az öreg vándor, pipája majdnem kiesik szájából.

A szekér mögött kerék nyomok, a porban sok évtizedet elhagyott. Előtte majd a jövő tudja s meséli milyen volt a vándor sorsa.

Szeretem hallgatni mikor a múltból mesélnek, ha kiszabadulnak a lámpából a szellemek s teljesítenék vágyam, kívánságom, nem is tudom, volna e más álmom.

Csak ülnék a szekéren gondtalan, olyan jó volna így céltalan bolyongni a világban, mint hajdanán a vándor cirkuszi karaván.

Az élet úgy is nagy cirkuszi porond, Melyen minden bohóc bolond. Bár csak annyit tehetnénk kedvünkre, hogy néha felülhetnénk a vándor szekere.

Bácsi (Vajda) Sára

A FORTUNA SZEKERÉN

Minden ember nyerni szeretne,
de, élete napról-napra rövidül.
A boldogságot s a pénzt kergetve
sokszor marad teljes egyedül.

Miért születünk, ha meg kell halni?
Kimondatlan kérdés bennünk lapul.
Kószálunk az őszi napsütésben
s a csók íze is lassan kifakul.

Eőry Molnár Etelka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek:

Simon Gábor és Gizella kisfia,
Gábor

ifj. Balog Sándor és Anikó
kislánya, Adél

Ódor Rozália április 2. 88 évében

Ifj. Jung Filip április 5. 47 évében

Konjević Zoran április 8. 35 évében

Lazović Rosa április 10. 81 évében

Orosz Ferenc április 14. 55 évében

Szabó Sándor április 21. 83 évében

Ifj. Marecskó István április 24. 59 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a Tiho temetkezési vállalatától kaptuk.

Búzás Dorina (11 hónapos)

Dorogi Petra (2 éves)

Dorogi Zsanett (4 éves) és Dorogi Hanna (2 éves)

Kasza Józsika (2 éves)

Pecka Ágnes (3,5 hónapos)

Lukács Nikolett (2 éves)

Losonci Ferenc (6.5 hónapos)

Bánszki Nikola (6 hónapos)

Balog Ferike (2 éves)

**Szebenji Daniella
(6 hónapos)**

Barna Anasztázia (10 hónapos)

**A "Fecske" legszebb
babája**

Baba neve: _____

Szavazó neve, címe: _____

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063. Folyószámlaszám: 310-8659-38.

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Eőry Molnár Etelka, Fekete Tímea, Kasza Nikolett, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Szukola Béla, Sárándi István, Takács Dénes, Török Zoltán, Tóth Tilda, Zečević Tatjana.

Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2007. májusában.